

حماسه اول مه همچنان جاویدان است اول ماه می روز همبستگی کارگران جهان کرامی باد

دوستان عزیز

کارگران جهان هر ساله در اولین روز ماه می با بزرگداشت روز جهانی کارگر همبستگی سراسری خود را به نمایش میگذارند. هر چند که سالهاست سرمایه داری جهانی سعی در بی اثر نمودن این روز و تبدیل آن بیک جشن سمبلیک و تشریفاتی دارند و در این راه توانسته اند موفقیت‌هایی نیز کسب کنند، احزاب و تشکلات غیر کارگری و حتی در خدمت سرمایه داری با استفاده از امکانات دولتی و صاحبان ثروت در اکثر نقاط جهان کنترل مراسم را در دست دارند و با حذف شعارهای انترناسیونیالیستی از جمله شعار محوری این روز (کارگران جهان متحد شوید) سعی در خالی نمودن این روز از اهداف اصلی خود دارند.

در ایران همواره حکومت های سرمایه داری حاکم از ترس آگاهی و تشکل کارگران در این روز کنترل شدیدی را اعمال میکنند و تا کنون روز 11 اردیبهشت حتی در به اصطلاح آزادترین زمان آن یعنی 1358 که کارگران حکومت دیکتاتوری و فاشیستی سلطنتی را با اعتصابات خود سرنگون نموده و در رویای آزادی و برابری موعود از نوع اسلامی آن بسر میبردند در دوشهر مهم (بلحاظ کارگری) آبادان و تهران مورد حمله عوامل چماق‌دار دولتی قرار گرفتند. در بقیه سالهای تثبیت سرمایه داران اسلامی که تکلیف روشن بود. در سال 1383 در سفر کارگران بجرم اقدام به راهپیمایی روز کارگر مورد هجوم وحشیانه قرار گرفتند و این ماجرا هنوز ادامه دارد. محمود صالحی به جرم اعلام راهپیمایی در زندان است و بقیه دوستان وی منتظر زندانی شدن.

اما کارگران آگاه چه اقداماتی انجام داده و میدهند؟ کارگران پیشرو ایران همواره در تلاش برای برگزاری مستقل این روز و توضیح اهداف این روز بوده اند کارگران سقز و کارگران شرکت واحد و گردهم آیی های خصوصی و مخفیانه عده ای از کارگران پیشرو در جاهای مختلف نمونه های برای ما هستند ولی اینها کافی نبوده و نیست زیرا تا وقتی که کارگران ایران دارای تشکلات مستقل خود نباشند و این تشکلات را سراسری نکنند ما همواره با این مشکل روبرو هستیم و در نتیجه تمامی خواسته های طبقه کارگر ایران حتی خواسته های صنفی و ابتدایی آن دستیافتنی نمیشود. روز اول مه میتواند بهانه ای باشد که کارگران هر کشور و سراسر جهان بتوانند با تبادل نظر در مورد اهداف و برنامه های خود تا رسیدن بیک راه حل مشترک که همانا نابودی نظام غارتگر سرمایه داری است به اتحاد و هماهنگی برسند ولی متأسفانه سرمایه داری با ایجاد موانع مختلف و ایجاد تشکل های فرمایشی و خود فروخته، در تلاشند که کارگران را از رسیدن به حقوق واقعی خود همچنان محروم نگهدارند.

کارگران ایران خواسته های فراوانی را پیش روی خود دارند که بر شمردن تک تک آنها در این نوشته مقدور نمیشود و این وظیفه فعالین جنبش کارگری است که در یک برنامه مشترک و هماهنگ نمودن خود با دیگر فعالین کارگری در سراسر ایران خود را متحد کنند تا در صحنه سیاسی ایران اهداف جنبش کارگری را پیش ببرند. کارگران ایران با مبارزات خود، اعتصابات و حرکت های اعتراضی که در اشکال مختلف بصورت خودجوش در جریان است، در مقابل سرمایه دران و حامی آنان رژیم اسلامی ایستاده اند ولی بدلیل

نداشتن تشکل خود وعدم پیشبرد يك برنامه دراز مدت و سراسري سرکوب و پراکنده میشوند از آنطرف سرمایه داري جهاني بسرکردگی امریکاي غارتگر که جهت اهداف غارتگرانه خود دست بهرجنایتي زده و میزند در طبل يك جنگ ویرانگر بقصد تسخیر کامل منطقه و ادامه جنایات حکومت اسلامي مي دمد و این خود مشکلي دیگری را فراروي طبقه کارگر ایران قراردادده تا در يك بحران سياسي واجتماعي در سردرگمي قرار گرفته و نتواند اهداف اصلي خود را که همانا متشکل شدن براي مبارزات متحدانه خود علیه کل سرمایه داري است به پیش ببرد. و این نیز وظیفه مضاعفي را در مقابل پیشروان کارگري قراردادده تا با توضیح درست این بحران و خارج نمودن طبقه از سیاست هاي سرمایه داران داخلي وخارجي وموضع روشن درمقابل این جنگ ارتجاعي که به مراتب مخرب تر از جنگ ارتجاعي 8 ساله میباشد، نگذارند بخشي از ساده اندیشان که واقعا از ظلم وستم نظام اسلامي بتنگ آمده فریب وعده هاي بي پایه و اساس سرمایه داري جهاني به امید رهایی را خورده وهمچنان در اسارت وبيحقوقی باقي بمانند. طبقه کارگر ایران تنها يك راه پیش روي خود دارد و آن ایجاد تشکلات مستقل خود بصورت مخفي و علني و سراسري نمودن آن و پیوند این تشکل با دانشجویان ، معلمین و دیگر اقشار زحمتکش جامعه است . به اعتقاد ما طبقه کارگر ایران ضمن برپايي مراسم گرامیداشت اول ماه مه بصورت مستقل از مراسم هاي فرمایشي دولتي بهر صورتی که امکانش است این اهداف را مورد بررسی قراردادده و راههاي پیشبرد آن را در دستور کار خود قرار دهند. فعالین کارگري در خارج از کشور نیز باید با توضیح اصولي مواضع طبقه کارگر ایران هر دو طرف مدعي جنگ رژیم اسلامي و سرمایه داري جهاني را که هر کدام بخاطر منافع خود حاضرند مردم ایران ومنطقه را بنابودي بکشانند افشاء نموده و به فعالین چپ و ضد سرمایه داري توضیح دهند که تنها راه پایان بحران همبستگی با کارگران وزحمتکشان ایران در سطح گسترده و عملي میباشد. شاید اول ماه مه امسال فرصت خوبی براي توضیح این مسائل باشد . ما ضمن گرامی داشت روز اول ماه مه روز همبستگی جنبش کارگري در جهان دست يکايک فعالین ومدافعین جنبش کارگري را به گرمي میفشاریم و آنان را دعوت میکنیم تا در مراسم مختلفی که در کشورها وشهرهاي مختلفی برگزار میشود شرکت نموده و همبستگی خود را اعلام نمایند.

کارگران جهان متحد شوید
زنده باد همبستگی کارگران جهان
نابود نظام سرمایه داري
برقرار باد عدالت ، صلح ، آزادي

جمعي از کارگران پیشرو تبعيدي در سوئیس/اتحاد بين المللي در حمايت از کارگران در
ایران/سوئیس
2007/04/19

Kargar1357@hotmail.com
<http://jonbeshetabeedi.blogfa.com>